

LEZING EVANS ANDREW 28 juni 2024 Willem Kloosterboekhandel

Evans is een weeskind uit Kenia dat via steun van LOAF in Kenia heeft kunnen studeren, en in aanmerking kwam voor een beurs om te studeren aan de universiteit in Helsinki. Daar woont hij nu met vrouw en drie kinderen, en hij is in Wittem met medewerking van LOAF en Klooster Wittem zijn boek komen promoten.

Het boek heet **Before the devil wakes up** (a memoir).

Hier volgt een verslag van de lezing:

Evans bedankt met name Eunita (=Mom) die het begin van zijn successtory vormt. Zij heeft hem in Kenia opgevangen en begeleid na het overlijden van zijn moeder. Belangrijkste boodschap: weeskinderen doen er toe, hebben waarde. Eunita zorgde ook voor zus Vera en broer Geoffrey. Beiden zijn ook goed terecht gekomen, en omschrijven Eunita als de wind onder hun vleugels.

Evans werkte op de universiteit en met het weinige geld dat hij daarmee verdiende, kon hij ook gedeeltelijk de kosten van zijn studie aanvullen. Toen hij daar zijn werk moest stoppen, heeft hij toch nog door kunnen gaan met studeren, dankzij LOAF. Mede door de giften van aanwezige toehoorders in Wittem stond hij zijn boek te presenteren.

De droom van LOAF is nog altijd aanwezig. Hij heeft Marianne Krekels niet gekend, maar voelt haar spirit. Een van zijn doelen is weeskinderen zoals hij, die geslaagd zijn in het leven, er toe aan te zetten het stokje over te nemen.

Weeshuizen? Niet bij Eunita. Kinderen moeten in een zo natuurlijke omgeving opgroeien, en dat is met nogal wat weeskinderen bij haar thuis gebeurd (meer dan 100). Ze stelt haar huis en haar compound ter beschikking. Ze heeft veel verdriet dat ze niet iedereen kan helpen. Nu speelt ook nog dat ze oud wordt (net als LOAF bestuur. JD)

Evans kan nu op zijn beurt helpen. Vriendschap is hoop, is een persoon, en kan nog zoveel meer zijn. Het schrijven van zijn boek is therapeutisch. Het succes van zijn leven is ook vaak lachen, respect van en voor anderen krijgen, schoonheid ontdekken, betere wereld, publiek.

Ik kom hier, omdat jullie er zijn. Geluk= naar school gaan. Rijk/arm is niet het belangrijkste. Het gaat om jullie houding en mijn houding.

Hij eindigt met twee tips:

- wees geen gegijzelde van je pijn
- accepteer verandering: als je stenen oppakt, en jij kijkt naar de onderkant: soms zijn ze schoon, soms vuil.
De schone stenen zijn in beweging: weggetrapt, schoongespoeld door de regen, via handen doorgegeven.
De vuile stenen liggen vast op een plek.
Wees niet uit het lood geslagen als het tegenzit. Accepteer verandering vanwege verbetering; je komt er schoner uit.

Ik kom hier, omdat jullie er zijn.

Jan Daems

Een paar uur voorde lezing vroeg Evans me om een gedicht te vertalen. Dat heb ik tijdens de lezing voorgelezen. In het Engelse gedicht begint elke regel in de strofen respectievelijk met How Can I Thank you. Dat heb ik de vertaling zo goed als mogelijk proberen te behouden:

**Hoe bescherm je mij tegen valkuilen
die niet bang zijn voor pijn
Hoe zocht je mij uit, en zegende mij,
de vergeten naam
Hoe, Almachtige baas bracht jij
geleidelijk rust in mijn vlam**

**Kan ik mijn vluchtig gevecht
in jouw schoot leggen, Almachtige baas
Kan dit het moment zijn waarop ik eindelijk
mijn verlies achter me laat
Kan ik het aan om opgewektheid veilig toe te laten
In de diepste ijskamer van mijn hoop**

**Ik bid dat gemoedsrust en zielenrust
mijn metgezel worden
Ik bid dat moederloze hartslagen
hun medelijden mogen zijn
Ik bid, Almachtige baas, voor volledige overgave
aan jouw passie**

**Dank je, Almachtige baas, de vrijheid die ik najaag
Is nabij
Dank je voor beschutting in slagen die ik verloor,
en ik won een knecht
Dank je voor de eeuwige glans
in gitzwarte, koude nachten**

**Jij ziet mijn eindeloze verwondering over de reden
waarom je me uit de put haalde
Jij, Almachtige baas, bent het kalmerende lied
In dit applaus
Jij tilde me op uit de puinhoop,
poetste me, maakte me schoon**

Voordat de duivel wakker wordt